

SAMI JÄRVILÄ

Koulutus- ja valmennuspäälliköltä

Paikkaamisen jalo taito

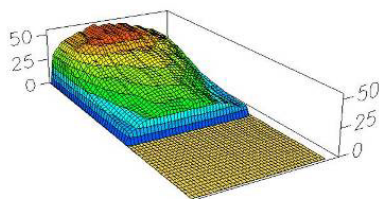
Keilailu on nykyään välineurheilua, ainakin viimeistään siinä vaiheessa kun keilaaja on nousut tietyille taitotasolle. Monella keilaajalla saattaa olla useammankin pallon arsenaali, avauspallota on monta erilaista ja yleensä arsenaaliin kuuluu myös yksi muovinen paikkopallo, tai ainakin pitäisi kuulua.

Kun keilaaja menee harjoittelemaan, unohtuu monesti harjoittelun sisällöstä paikkaaminen. Nykyisillä välineillä ja rataolosuhteilla on toki tärkeää harjoitella avauslyöntiä ja vielä useista eri pelipaikoista, mutta paikkaamisen harjoittelu jää monesti liian vähälle. Miksi? Kysyn vielä kerran miksi? Keskiverto keilaaja joutuu kuitenkin pelin aikana turvautumaan keskimäärin noin joka toinen heitto tähän ”syrjittyyn” välineeseen. Otetaan yksi hyvä esimerkki hyvinkin keilailua lähellä olevasta taitolajista nimeltä golf. Itsekin sitä harrastaneena tiedän, että ei ole paljoakaan hyötyä, vaikka avauslyönnit lentävät 200-300 metriä kun sitten puttaan metrillä kolme kertaa oh! Tämä vertauskuva pätee hyvin meidänkin taitolajiin, keilailuun. Paikkaaminen on yksi tärkeimmistä perustaidoista lajissamme. Niin, sitäkin tulisi harjoitella säännöllisesti!

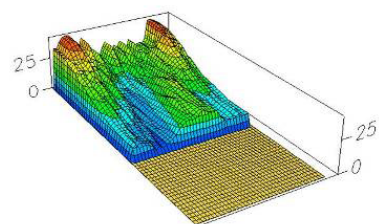
Muovipintainen paikkopallo, halpa investointi

Todettakoon heti tähän alkuun, että tämä ei ole mikään pallon maahantuojien myyntipuhe. Edellisessä artikkelissani kerroin öljyn poistumasta ja kulkeutumisesta. Tällä on suuri merkitys nykyajan keilailussa ja se vaikuttaa myös paikkaamiseen. Jokainen radalle heitetty pallo kuluttaa radan alkupäästä öljyä ja siirtää sitä jonkin verran radan loppupäähän. Keilaajaa tarvitsee muovipintaista ja painolaataltaan symmetristä paikkopalloa,

jotta pallo ei reagoisi, tai reagoisi mahdollisimman vähän näihin muutoksiin keilaradalla. Muovipallon pinta on kitkaltaan todella vähäinen verrattuna reaktiiviuretaanipintaisiin avauspalloihin, jonka seurauksena se liikkuu kuivillakin rimoilla paremmin pidemmälle ja liikerata pysyy suoraviivaisena. Alla olevista kuvista (Kuva 1 ja Kuva 2) näkee konkreettisesti öljyprofiilin muutoksen. Kuvassa 1 on esimerkki öljyprofiilista Las Vegasista ennen miesten peliä. Kuvassa 2 on sama profiili kuuden sarjan pelin jälkeen.

Kuva1: Öljyprofiili ennen peliä. Rajarikko- viiva ylhäällä kuvassa.

Kuva2: Öljyprofiili kuuden sarjan pelin jälkeen.

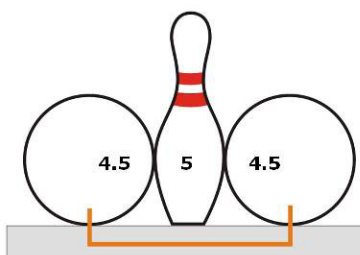
Jokainen varmasti nyt ymmärtää, että juuri tuon öljyn poistuman seurauksena tarvitaan vähäkitkainen paikkopallo, jotta pallo saataisiin liukumaan ja liikerata pysymään suoraviivaisena

kohti kohdetta. Jos paikkaat avauspallolla, on vähän kuin heittäisit arpakuutiota. Välillä pallo menee kuivalle rimalle ja kääntyy, välillä öljyiselle ja liukuu. Matkan varrella saattaa tapahtua molemmat! Topografiasta puhumattakaan...

Yleinen nyrkkisääntö tänä päivänä paikkaamiseen on, että kaikki yksittäiset keilat tulee paikata paikkopallolla! Myös kaikki muutkin kuviot, paitsi 2-8 ja 3-9 kuviot ja niiden johdannaiset.

Käytä paikkojärjestelmää

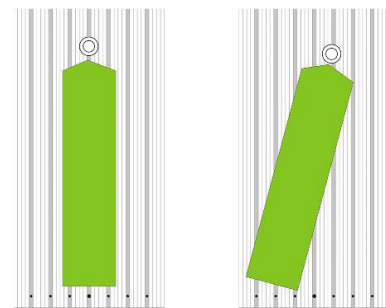
Paikkaaminen on helpompaa kuin luuletkaan, kun sinulla on siihen oikea systeemi. Alla olevista (Kuvat 3,4 ja 5) kuvista näet, että kun paikkaat aina oikeasta paikasta, sinulla on 14 riman turvavyöhyke. Niin, kun yksi rima on n. 2,5 cm riittää paikkoon kun saat pallon n. 35 cm:n alueelle. Voitko epäonnistua?

Kuva3: 14 riman turvavyöhyke. Keilapallon säde on 4,5 rimaa. Keilan levein kohta on 5 rimaa.

Kuva4: Keilapöydällä keila nro 5. Kaataakseen keilan riittää kun pallo osuu keilan vasemman ja oikean reunan välille.

Kuva5: 14 riman turvavyöhyke säilyy kun paikkaamme viistosti keiloja.

Yksinkertaisin, helpoin ja paras paikkosysteemi on edelleen 3-6-9-järjestelmä. Tässä järjestelmässä tämä 14 riman turvavyöhyke on otettu huomioon siten, että siirtymät ovat aina vastakkaiseen suuntaan ja turvavyöhyke pysyy neljäsatoista kaikissa muissa keiloissa, paitsi nurkkakeiloissa 7 ja 10. Näitäkin paikattaessa se on n.12-13.

Kerrataan vielä lopuksi tuo yksinkertainen systeemi. Etsi tietyn riman (vasemman jalan sisäsyryjä oikeakätisillä) vauhtiradan lähtöpaikasta, josta osut paikkopallolla valitsemasi tähtäysmerkin (3 tai 4) kautta keskelle ykköskeilaa. Tämä on ns. nollarimasi. Sen jälkeen sinulla on järjestelmä. Tämän jälkeen siirryt aina vastakkaiseen suuntaan 3, 6 tai 9 rimaa riippuen mikä tai mitkä keilat on pystyssä. Nurkkakeiloissa siirtymä on 9 rimaa, nelos- ja kuutoskeiloissa 6 rimaa jne. Jos keiloja on useampi kuin yksi, etsi yksittäinen avainkeila ja siirry sen mukaan. Avainkeila on se keila, joka kaatuessaan kaataa koko kuvion.

Paikkaamisiin! ●

KUVAT: ETBF-KOULUTUSMATERIAALI